

Özet

Türkiye'nin yetiştirdiği önemli kariyer diplomatlarından biri olan Oğuz Demiralp, 1978'de Dışişleri Bakanlığı'na girerek yaklaşık 40 yıla yakın bir diplomatik kariyer yürütmüş, özellikle çok taraflı diplomasi ve Avrupa Birliği ilişkileri alanlarında öne çıkmıştır. İlk yıllarda, Münih Başkonsolosluğu'nda görev, Tahran Büyükelçiliği'nde başkâtlık ve NATO Parlamenter Asamblesi Türk heyetinde danışmanlık gibi görevlerde bulunmuştur. Bu dönem, onun diplomatik yetiştirme sürecini (konsolosluk, siyasi işler ve çok taraflı diplomasi) tamamladığı evredir. 1990'lardan itibaren kariyeri hızla yükselmiş, 2000 sonrası kariyerinde hem çok taraflı (BM, DTÖ) hem de ikili diplomasi (büyükelçilikler) alanlarında önemli deneyimler kazanmıştır.

Dışişlerinde Geçen Kırk Yılı Anımsama

Oğuz DEMİRALP - E. Büyükelçi

Dışişleri Bakanlığı'na girişim 1976 sonundaki giriş sınavını kazanmam üzerine oldu. 1976 Aralık'ında yapılan sınavı kazandım ve liste başına girdim. Fakat hemen göreve başlamadım. Araya askerlik girdi. 1978 yılı sonuna doğru Dışişleri'nde göreve başladım. İlk görevlendirildiğim yer Müsterek Güvenlik İşleri Genel Müdürlüğü, diğer bir adıyla NATO Genel Müdürlüğü'ydü. Dolayısıyla NATO'da göreve başladım. Oradaki görevim iki yıl sürdü. Öğrenim dönemi. Birçok şey öğrendim. Birçok konuya da o vesileyle bakmış oldum. Örneğin NATO'nun askeri konuları vardır, siyasi konuları vardır, lojistik konuları vardır. Bunların hepsiyle yavaş yavaş ilgilendim. NATO'nun Türkiye açısından ne kadar önemli bir örgüt olduğunu da o vesileyle öğrenmiş oldum. Çünkü gençliğimizde üniversitede "NATO'ya hayır" derdik ama büyüklerimizin Türkiye'yi niçin NATO'ya sokmuş olduğunu orada anladım.

O yıllarımdan aklımda kalan birkaç önemli olayı ve olguyu söyleyeyim. Biz Müsterek Güvenlik İşleri Genel Müdürlüğü olduğumuz için bütün güvenlik konularına bakardık. O sıralarda savunma sanayi Türkiye'de pek gelişmemişti. Silah ihracatı gibi konular bizim daire üzerinden yapıldı. O zamanlarda bazı ülkelere Makine Kimya'da yapılmış tüfekler, ufak hafif silahlar ihraç ederdik. Yine o dönemde Ecevit'in başbakanlığı sırasında Savunma Sanayi Koordinasyon Kurulu kuruldu. Bu, günümüz savunma sanayiindeki yapıların ilk adımıdır. Bu kurulun başına da rahmetli büyükelçimiz, çok değerli büyükelçimiz Rahmi Gümrükçüoğlu getirilmişti. Orada savunma sanayii planlamaları yapılmaya başlamıştı. Çok önemli bir adım atılmıştı. O adım bugünkü durumun ilk adımıdır. Ben onun sekreterliğini de yapıyordum. Dolayısıyla üzerinde durulması gereken bir olay olarak hatırlıyorum.

O dönemde bir sene kadar askeri işlere de baktım. Bu işler sırasında 12 Eylül'ün nasıl yavaş yavaş geldiğini gördük. Sadece dairede gördük. Ecevit hükümetinden sonra Demirel hükümetine geçilmişti. Ege'de Yunanistan'ı kontrol altına almak için 714 sayılı bir NOTAM daha önce ilan etmiştik. Bu, Yunanistan'ın uçuşlarını engelleyen bir NOTAM'dı. Birdenbire o NOTAM askerlerin baskısıyla kaldırıldı. Bu olaya bakanlık olarak hiç iyi gözle bakmamıştık. Daha sonra yavaş yavaş Ege konusunda Yunanistan'ın NATO'ya dönüş müzakereleri başladı. Orada askerler Dışişleri'ne de pek fazla danışmadan birtakım görüşmeler yaptılar. Temaslar içinde olduklarını anlıyorduk ve sonunda Kenan Evren ile o zamanın NATO Komutanı arasında bir anlaşma yapıldı. Yunanistan'ın NATO'nun askeri kanadına dönüşüne "evet" dedik. Bunun tabii karşılığı olarak öyle görünüyor ki, 12 Eylül yönetimi dışarıdan kendine belli bir destek sağlamıştı.

Henüz ikinci katipken, mesleğinizin başındayken dışarıda çok önemli olaylara dahil olabiliyorsunuz. Önemli olaylarla tecrübe kazanmaya başlıyorsunuz. NATO Dairesi'nde geçirdiğim iki yıl benim açımdan öyle oldu. Yani sadece dar askeri konularda değil, geniş olarak güvenlik konularında hatta Türkiye'nin dış politikasına doğru da açılımlar kazandım. NATO'nun parlamenter kanadı Kuzey Atlantik Asamblesi'nde danışman olarak görev aldım. O görevim daha sonra da devam etti. Sonrasında, 1980 yılında yurt dışına tayin olduk. Bizim dönemimiz kalabalık bir dönemdi. Personel Dairesi, "Yeterince bu çocukları nasıl dağıtacağız" diye düşündü. Tayin yerleri bizde sıralamayla olur, sınıflandırma vardır: A, B, C, D sınıflaması. Bunlara kura çektilerim dediler. İşte kurda bir kısmını A ve B'ye gitsin (daha iyi yerler) ve diğer yarısı da C ve D'ye gitsin (kötü yerlere) diye bize kura çektiler. Ben iyi yer kurasını çektim. Fakat iyi yer olarak da o sene konsolosluklar çok boşmuş. Çoğumuzu, hatta hemen hepimizi konsolosluklara yerleştirdiler. Beni de Münih Başkonsolosluğu'na yolladılar. Münih, çok önemli bir yerdir. Avrupa'nın çok önemli merkezlerinden birisidir. O sıralarda Türk işçi nüfusunun yoğunluğu nedeniyle "Türkiye'nin 68. vilayeti" diye bilinirdi.

7 Nisan 2026

Konsolosluk işleri gerçekten kolay değildi. Çünkü o zaman 300 bin kadar Türk vatandaşı vardı. Onların sorunları vardı. Bugünkü elektronik sistemler yoktu ve her şey elden yapılıyordu. Cumartesi günleri de çalışırdık. Büyük kuyruklar olurdu konsolosluğun önünde. Yani meşakkatli bir görevdi.

Ayrıca konsoloslar bir anlamda kaymakam gibidir. Orada vatandaşın sorunlarıyla ilgilenirsiniz. Onların ayağına gidersiniz. Dernekler arasında da epey ihtilaflar olabiliyordu. Onlara müdahil oluyordunuz. Alman makamlarıyla temas ediyorsunuz. Bir de vatandaşlarımızın çoğu Anadolulu, taşra kökenli vatandaşlardı. O sıralarda Almanca bilen Türk sayısı da azdı. Vatandaşlığa geçmiş olanlar da azdı. O bakımdan çok renkli bir görevdi. Yani Türkiye’de kaymakamlık yapar gibi bir görevdi.

Noterlik yapmak ve nikâh kıymak gibi görevler de çok güzel, hoş şeylerdi. Genellikle bir diplomat bunları yapmaz zannedilir, ama bunları da yaparak yetişıyorsunuz. Bir yandan da biraz Almanca öğrendim. Münih’i tanıdım. Muazzam bir şehir ve Bavyera kültürü söz konusudur. Bir yandan da Avrupa kültürüyle zenginleşebileceğiniz bir şehirdir. Bu yüzden Münih’teki üç yılımı iyi geçirdim. Münih Güvenlik Konferansı, o zamanlar “Verkünde” adını taşırdı. O Verkünde toplantılarına Türkiye’den her sene katılım oluyordu. Dönemin Milli Savunma Bakanı Haluk Bayülken de bu toplantılara gelirdi. Onlara biz de refakat ederdik. O toplantıların hazırlığı, toplantıların izlenmesi de ayrı bir tecrübe oluyordu. Haluk Bayülken geldiğinde yanında koruması bile olmazdı. Çok mütevazı ve alçakgönüllüyüdü. Yanında kimse olmadan tek başına işini yapıyordu.

Bir de bakanlık, Kuzey Atlantik Asamblesi toplantılarına Münih’ten katılmamı istemişti. Üç sene boyunca NATO görevimi de o şekilde devam ettirdim. O toplantılar, sıradan toplantılar olmuyordu. Çünkü bizim parlamenter heyetimizin temsilini askıya almışlardı. 12 Eylül’de parlamento zaten sona ermişti. Onun yerine Temsilciler Meclisi kurulmuştu. Onu tanımadılar. Dolayısıyla toplantıların birçoğuna sadece ben katıldım. Bu toplantıların bazılarında rahmetli büyükelçimiz Rahmi Gümrükçüoğlu’yla birlikte katıldık. Orada Avrupalı siyasetçilere Türkiye’nin savunmasını yapıyorduk ve her toplantıda Türkiye konusu tartışılırdı. Türkiye konusunda bir karar kabul edilirdi ve bu kararların hiçbirisi de takdir edeceğimiz üzere lehimize olmazdı. Hatta o toplantılardan birkaçında Biden’ı bile hatırlıyorum. Biden o zamanlar Kuzey Atlantik Asamblesi üyesiydi. Biden’ın yanında oturmuş olduğumu da hatırlıyorum o günlerde. Muhafazakârlar bizi tutarlardı o sıralarda. 12 Eylül yönetimini desteklerlerdi. O zamanların NATO Genel Sekreteri Joseph Luns her seferinde 12 Eylül yönetimini destekleyen konuşmalar yapardı. Fakat sonuç olarak genel hava aleyhimizdeydi. Bir de o sıralarda Polonya’da darbe yapılmıştı. Polonya ile Türkiye;

doğuda Polonya, batıda Türkiye kıyaslamaları yapılırdı. O günlerde siyaset alanında tartışılan bir şeydi. Münih görevim o bakımdan her şeye rağmen dolu dolu geçti. Memnun ayrıldım. Avrupa’da iyi bir yerde görevimizi yaptık. Oradan bizi şark hizmeti anlamında rotasyon bölgelerinden biri olan Tahran’a yolladılar. Tahran’da iki senem geçti. O da çok dolu dolu ve öğretici bir dönem oldu. Kolay bir dönem değildi. Devrim sonrası yıllardı. İslam Devrimi olmuştu. Yeni bir yönetim vardı, yeni yöneticiler vardı ve İslam’a bakışları çok katıydı. Kadınların kesinlikle sokağa saçlarının bir telini bile göstermeyecek şekilde kapalı çıkmaları gerekiyordu. Kesinlikle saçlarını açamazlardı. Lokantalarda, mekanlarda müzik yasaktı. Müziği nereden çıkarmışlarsa İslamiyet’le bağdaşmadığını filan söylerlerdi. Sadece enstrümantal müzik belki müsaade edilirdi. Çok katı bir İslam uygulaması vardı. Bunun yanında iktisadi bakımdan sosyalist bir ekonomiye geçmişlerdi. Aslında katı İslam uygulaması olsa, sosyalist ekonomiye gitmeseler ve kapitalist sisteme devam etseler kimse sesini çıkarmazdı. Dolayısıyla günümüzde de İran’a karşıtlığın temelinde dinci olmasından ziyade biraz antikapitalist olmasının payı vardır. Bunu kabul etmek lazım. İran içeride baskı rejimi kurmuştu. Muhalifler üzerine çok sert gidiyorlardı. Birçok insan İran’dan kaçtı. Dini azınlıklarla çok uğraştılar. Humeyni rehberdi. Cumhurbaşkanı da Hamaney’di. Hamaney, bizim yerimizi diğer ülkelere göre daha önde tutuyordu. Biz her yere kolayca girip çıkardık. Herkes bizi kabul ederdi. Diğer ülke diplomatları da bizden bilgi almaya çalışıyorlardı. Hamaney bizi kabul ettiği zaman Türkçe konuşurdu. Çünkü Azeri Türkü’ydü, baba tarafından bizdendi. Başbakan da Azeri Türkü’ydü. İslam Devrimi’nden sonra İran’da biz çok önemli bir ticari partner olduk. İran, diplomatik ve mesleki açıdan çok öğreticiydi. Bu arada talihsiz bir dönemimiz de oldu. ASALA terörü, İran’da kök salmıştı. Aşağı yukarı bir sene kadar süren dönemde 13 değişik saldırıya maruz kaldık. Bir arkadaşımız şehit oldu, bir arkadaşımız ömür boyu sakat kaldı. Bir büyükelçimiz, Hasan Servet Öktem gazi oldu. Başka yaralılarımız oldu. Büyükelçiliği basmaya çalıştılar. Daha önce de bizden önce basmışlardı. İran’da 200 bin kadar Ermeni toplumu vardı. ASALA orada kendine bir taban ve çalışma imkânı bulmuştu. Bizi çok rahatsız ettiler. Ona karşı belli bir mücadele verildi ve o mücadele kazanıldı. Ama bu arada şehit ve gazi verdik. Terörle yüz yüze gelmek, burun buruna gelmek nedir, orada gördük.

İran tecrübe birikimi bakımından iyi geçti. Daha sonra Türkiye’ye döndük. Bizi Siyaset Planlama Dairesi’ne verdiler. Siyaset Planlama Dairesi çok geniş portföyü olan bir dairedir. Bir taraftan Türk dış politikasındaki ve dünyadaki gelişmeleri mümkün olduğu kadar izleyip haftalık dış politika raporları yapıyorsunuz. O size dünyaya geniş bakış imkânı sağlıyor. Türkiye’ye Milli Güvenlik Kurulu’na yapılan dış politika takdimlerini siz hazırlıyorsunuz. Birtakım ana risk

7 Nisan 2026

unsurlarını ortaya çıkartıyorsunuz. Yani akademik boyutu da olan bir işti.

O günlerde silahsızlanma ve Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı'nın (AGİT) işleri de Siyaset Planlama Dairesi'ndeydi. Ayrıca Özal'ın talimatıyla o sıradaki bazı çalışmalar oluyordu, onları da biz yürütüyorduk. Belli bir hazırlıktan sonra İslam Konferansı Örgütü'ne (şimdi İslam İşbirliği Teşkilatı) bir teklif götürmüştük. Ortadoğu'da AGİT benzeri bir teşkilat kurulsun istedik. Maalesef çok gerçekçi değildi ama gene de sonunda bir şey elde etmiştik. Üç kişilik silahsızlanma konusunda bir akıl adamlar heyeti kurulmuştu. Rahmetli İltir Türkmen de Türkiye'den oraya üye olmuştu. Dolayısıyla Türkiye'nin Ortadoğu'daki barışı sağlama çabaları yeni değildir. Ortadoğu'da Türkiye her zaman faal olmuştur.

Siyaset Planlama Dairesi'nde de dolu dolu iki seneyi geçirdikten sonra Cenevre'deki Birleşmiş Milletler Ofisi'ne tayin oldum. Orada dört senem geçti. Orada tabii baktığım konular ağırlıklı olarak insan hakları konuları, insancıl konular ve siyasi konular oldu. Yani genel olarak siyasi işlere bakan müsteşardık. Türkiye, haliyle o sıralarda çok eleştirilen bir ülkeydi. Eleştirenlerin çoğu da Batılıydı. Batı bizi eleştiriyordu. Bu eleştiriler tabii haksız değil ama biraz da siyasi yönü vardı.

1990'lı yılların başında AGİT çok önemliydi. Helsinki Zirvesi, AGİT'in yeniden doğuşu gibiydi. O zirveye Azerbaycan adına Aliyev'le birlikte katılmıştık. Türkçenin resmî AGİT dili olması için öneri yapılmıştı. O öneri hâlâ durmaktadır, ama kabul edilmesi biraz zordur. AGİT dönemimiz öyle hareketli bir şekilde geçti. İki seneyi bitirdikten sonra Strazburg'a, Avrupa Konseyi'ne tayin oldum. Bu da yeni bir okuldu. Orada da çok şey öğrendim. Dört sene Strazburg'da Türkiye'nin canla başla savunmasını yapmaya çalıştık, ama zorlu bir dönemdi. Benim açımdan da yeni tecrübeler oldu. Bazı konularda çok aktiflik. Mesela Azınlık Hakları Çerçeve Sözleşmesi'nin yazımında aktif olduk. Ben şahsen çok aktif oldum. Birçok konuda da aktif bir delegasyonduk. Dolayısıyla hem Türkiye'yi bir yandan savunurken hem de Avrupa Konseyi'nin çalışmalarına katkıda bulunduğumuzu söyleyebilirim.

Ondan sonra Ankara'ya döndüm. Ankara'ya dönünce Bakan Özel Müşaviri oldum. Bizde Bakan Özel Müşavirliği diye özel bir makam vardır. Bu, kurumsal bir makamdır. Bakanlık ile bakan arasındaki uyumu sağlarsınız, tavsiyelerde bulunursunuz. Orada 3-3,5 sene kaldım. Rahmetli İsmail Cem'in danışmanıydım. İsmail Cem çok müstesna bir siyasetçi ve çok müstesna bir insandı. Beş sene bakanlık yaptı ve bence çok başarılı bir bakanlık dönemi geçirdi. Bütün dünyada tanınıyordu ve seviliyordu. Afrika ve Latin Amerika açılımları o dönemde başladı. G20'ye o dönem üye olduk.

Avrupa Birliği ile ilişkilerimizde önemli bir adım olan 1999 Helsinki Zirvesi'nde aday ilan edildik. O da o dönemde oldu. İsmail Bey'in döneminde, onun maiyetinde bu konulara katkıda bulunmaktan mutluluk duymuştum. Güzel geçen üç sene oldu.

O üç sene içinde özellikle Bülent Ecevit'i yakından tanıma fırsatı buldum. Çok beyefendi bir insandı. Çok müstesna bir insandı. Çok alçakgönüllüydü. Devletin 5 kuruşunu fazla harcamamıştır. Dolayısıyla Bülent Bey'in de yeri kolay kolay doldurulmaz. Rahmetli Süleyman Demirel de çok başarılı bir cumhurbaşkanıydı. Dış politika alanında da çok başarılıydı. Zaten Bülent Bey, Süleyman Bey ve İsmail Bey arasında güzel bir uyum vardı. Süleyman Bey Cumhurbaşkanı olarak çok başarılı bir dış siyaset çizgisi izledi. Bir gün Orta Asya'da, ertesi gün Bulgaristan'da, öbür gün Arnavutluk'taydı. Türkiye'nin ilişki sahasının genişliğinin mesajını veriyordu. Mısır Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek'le arası çok iyiydi. Suriye ile neredeyse savaşa girecektik. O işi diplomatik çözüme kavuşturmasında Süleyman Bey'in Mısırlı mevkidaşıyla diyalogunun önemli yeri vardır. Dolayısıyla o dönemde Süleyman Bey'i ve Bülent Bey'i nispeten yakından tanıma bahtiyarlığına eriştim.

Ondan sonra 2000 yılında beni Dünya Ticaret Örgütü'ne tayin ettiler. Orada Yatırım Komitesi Başkanlığı yaptım. Bu görevim sırasında çok teknik ve hukuki meseleler öğrendim. Bu bilgiler, bana ondan sonraki görevimde yararlı oldu. Avrupa Birliği'ne gittim ve burada da 3,5 sene kaldım. Müzakerelerin başlaması, hep benim dönemimde oldu. Avrupa Birliği görevi öyle sıradan bir diplomatlık görevi değildir. Çok çaba isteyen bir görevdir. Brüksel'de çok agresif bir basın vardır ve düşünce kuruluşları da çok önemlidir. Brüksel'in kamuoyu ortamı Washington'dan daha zordur. Üye olmak isteyen bir ülke için bu şartlar daha zorludur. Dolayısıyla biz de Brüksel'de 24 saatte 25 saat çalışıyorduk. İyi bir dönemdi. Türkiye'nin üyeliğini isteyen bir sol kesim vardı, Yeşiller vardı, Sosyalistler vardı. Onlarla diyalog kurmuştuk, onlar bizi çok destekliyorlardı. Muhafazakârların içinde de bazı destekleyenler vardı ama genellikle bize müzahir bir kesim değildi. Brüksel'de çok olay yaşadık. Müzakereler nasıl başladı, nasıl açıldı, bunların hepsinde şahsen vardım. Brüksel'de 3,5 sene mesleki bakımdan ve Türkiye'ye katkı sağlamak bakımından tatmin edici bir dönem oldu.

Ondan sonra Türkiye'ye, Avrupa Birliği Genel Sekreterliği'ne geldik. Müzakereleri Ali Babacan bakanımız yürüttü. Müzakerenin yürütülmesi bakımından orada da 4 sene kaldım. Müzakereler 35 fasıl üzerinden yürütülür. O fasılların metotları, prosedürleri vardır. Benim dönemimde şimdiye kadar açılan 16 fasılın 11'i benim dönemime rastladı. 2006 sonuna kadar o işler iyi gitti. Ondan sonra Sarkozy, Merkel'i

7 Nisan 2026

de yanına alarak Kıbrıs konusunda aleyhimize bir bahane buldu ve müzakerelerin ilerlemesini açıkça engelledi. Benim Avrupa Birliği Genel Sekreterliğim hem siyasileri yakından tanımak hem de Türk bürokrasisini yakından tanımak bakımından yararlı oldu. Ondan sonra oradaki görevimden sonra Bern'e gittim. Bern'de bir sene kadar kaldım. Tabii İsviçre çok güzel bir ülke. İlişkiler açısından hiçbir sorunumuz yok. Dolayısıyla çok karşılıklı bakan görüşmeleri oldu, birtakım işbirlikleri yapıldı. O dönemde Zürih Protokolleri diye bilinen, Ermenistan'la aramızda bir türlü yürürlüğe koyamadığımız protokoller vardı. Onlarla da ilgilendim. Maalesef o protokoller iki taraf açısından da çeşitli engellerle karşılaştı ve yürürlüğe geçemedi. Dolayısıyla Türkiye-Ermenistan ilişkilerinin düzelmesi gecikti. Ben sonra Cenevre'ye geçtim. Cenevre'de tabii gene insan haklarından tutun sağlık örgütü, meteoroloji örgütü, başka bütün o konularla ilgilenmek durumundaydım. Ayrıca Cenevre'de Silahsızlanma Konferansı vardır. O Silahsızlanma Konferansı da bendeydi. Cenevre önemli bir merkezdir. Cenevre'de ister istemez birçok konuda öncü ülkelerden birisi hâline geldik.

Fakat iki önemli siyasi olay yaşadık. Birincisi Mavi Marmara meselesi. Diğer bir dosya da Suriye meselesidir. Bu meseleler, bizi epey meşgul etti. Cenevre'den sonra kısa bir süre Ankara'ya geldim. Sonra da Meksika'ya gittim. Meksika'dan emekli olmak benim için iyi oldu. Ondan sonra emekli olunca da yazı işleri ve hocalık gibi işlerle meşgul oldum.

Yazar Hakkında

Oğuz DEMİRALP - E. Büyükelçi

Deneme yazarı, diplomat. 22 Ocak 1952, İstanbul doğumlu. İstanbul Saint-Joseph Lisesi (1971) ve Ortadoğu Teknik Üniversitesi (1976) mezunu. Banka ve ticaret sektöründe çalıştıktan (1976-78) sonra Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Güvenlik İşleri Genel Müdürlüğünde İkinci Kâtip olarak göreve başladı (1978-80). Münih Başkonsolosluğunda Konsolos Yardımcılığı ve aynı dönemde NATO Parlamenter Asamblesi Türk Heyeti Danışmanlığı (1980-83), Tahran Büyükelçiliği Başkâtipliği (1983-85) görevlerinde bulundu. Siyaset Planlama Dairesinde güncel siyasi konulardan, AGİT ve silahsızlanmadan sorumlu Şube Müdürü (1985-87), Birleşmiş Milletler Cenevre Ofisi nezdinde Türkiye Daimî Temsilciliği Müsteşarı (1987-91), AGİT Dairesi Başkanı (1991-93), Avrupa Konseyi nezdinde Türkiye Daimî Temsilciliğinde Daimî Temsilci Yardımcısı (1993-97), Dışişleri Bakanı Özel Müşaviri (1997-00) olarak çalıştı. 2000 yılında büyükelçi olduktan sonra Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ) nezdinde Türk Daimî Temsilciliği, BM Ticaret ve Kalkınma Konferansı (UNCTAD) Konseyi Başkan Yardımcılığı, DTÖ Ticaret ve Yatırım Çalışma Grubu Başkanlığı (2000-01), DTÖ Ticaret ve Çevre Komitesi Başkanlığı (2002-03) görevlerini yürüttü. 2002-2005 yılları arasında Büyükelçi ve AB nezdinde Türkiye Daimî Temsilcisi olarak çalıştıktan sonra 31 Aralık 2005'te Avrupa Birliği Genel Sekreterliği görevine atandı. Dört yıl bu görevi yaptıktan sonra sırasıyla Bern, BM Cenevre Ofisi ve Mexico City'de Büyükelçilik yaptı. 2017'de emekli olduktan sonra çeşitli yayın organlarında yazıları yayımlanan ve bir dönem ODTÜ'de dış politika dersleri de veren Demiralp, Ankara Politikalar Merkezi Üyesidir.

Eserleri

Kutup Noktası (A. H. Tanpınar üzerine, 1993), Okuma Defteri (eleştirel denemeler, 1995), Tanrı Bakışlı Çocuk (Walter Benjamin Üzerine 49'a Parçalanmış Deneme, 1995), Yazı ve Yalnızlık (1997), Kör Okur (Sâdik Hidâyet Üzerine Kör Baykuş Merkezli Okuma Denemesi, 1999), Gönderilmemiş Kartpostal Yazıları (49 kentin monografisi, 2002), Arazi Marazi (ortak kitap, Enis Batur, Levent Şentürk, Armağan Ekici, Nuri Sağlam, Selahattin Özpallabıyıklar ile, 2002).

7 Nisan 2026**Türk Diplomasi Tarihi - II**

Her ne kadar kavram olarak yakın dönemde kullanılmaya başlanmış olsa da diplomasi tarihin her devrinde toplumlar ve devletler arasında sorunların çözümünde önemli rol oynamış ve diplomasiinin yetersiz kaldığı durumlarda savaşlar sorunların temel çözüm mekanizması haline gelmiştir. Ulus devlet yapısının yaygınlaşması ve uluslararası ilişkilerde ulus devletlerin temel aktör olmasından sonra ise diplomasi uluslararası ilişkilerin düzenlenmesinde temel unsur haline gelmiştir.

Devletler arasındaki sorunların çözümünde karar vericilere temel verileri ortaya koyan diplomatlar çok önemli bir rol oynamaktadırlar. Uluslararası ilişkilere yönelik konularda ve sorunların çözülmesinde kamuoyuna yansıyanlar kadar kamuoyuna yansımayan bir çok gelişmede diplomatların önemli etkileri olmuş hatta son dakikada diplomatlar tarafından ortaya konulan öneriler ile savaşlar bile önlenmiştir. Fakat bunların bir kısmı hatıratlarda yer alırken, önemli bir kısmı sürece damga vuran isimler ile birlikte yok olup gitmektedir.

Kapadokya Üniversitesi (KÜN) ve Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) iş birliğinde yürütülen Türk Diplomasi Tarihi projesi ile Türk Diplomasi tarihine ışık tutulması hedeflenmektedir. Başta Dışişleri Bakanlığı olmak üzere ilgili kurum ve kuruluşlarda görev yapmış emekli diplomatlar, askeri personel ve devlet adamlarının konuk olarak katıldığı programlarda, Türk Dış politikasının karar süreci, geçmişte alınmış önemli kararların arkasında yatan gerçekler, uluslararası gelişmelerin basına yansımamış bölümleri gibi konuların ele alınması ve Türk Diplomasi Tarihi konusundaki önemli konularda tarihe not düşülmesi amaçlanmaktadır.

Proje hakkında detaylı bilgiye;
<https://commonhorizon.kapadokya.edu.tr/> adresinden ulaşabilirsiniz.

7 Nisan 2026**Prof. Dr. Hasan Ali KARASAR**

Prof. Dr. Hasan Ali Karasar halen Kapadokya Üniversitesi rektörü ve Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünün öğretim üyesidir. Daha önce Atılım Üniversitesi (2013-2017) ve Bilkent Üniversitesi (2003-2013) Uluslararası İlişkiler Bölümlerinde çalışmış, Merkezi Asya ve Avrasya ağırlıklı dersler vermiştir. Kuruluşundan itibaren Bilkent Rusya Araştırmaları Merkezi Genel Sekreterliğini yapmıştır. (2005-2013) Ayrıca Ankara merkezli düşünce kuruluşu Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi'nin Orta Asya masası başkanlığını yürütmüştür. (2003-2005) 1996 yılından bu yana düzenli olarak AGİT seçim misyonları çerçevesinde Avrasya'da demokratikleşme ve seçim süreçlerini takip etmiştir. Avrasya ve Merkezi Asya tarihi, politikaları konularında başta Türkiye olmak üzere, Rusya Federasyonu, Kazakistan, Özbekistan, Macaristan, Japonya ve ABD'de arşiv çalışmalarında bulunmuştur. 1990'lı yılların başından itibaren çalışmalarını Merkezi Asya'nın tarihi, siyaseti, etnik ve dini meseleleri konuları ve Türk-Rus ilişkileri ekseninde sürdüren Karasar, Central Asian Survey, Europe Asia Studies ve Cornucopia gibi çeşitli dergilerde araştırmalarını yayınlamıştır. Eski Sovyet Merkezi Asya'sı, Kafkasya ve İdil-Ural bölgelerinde saha tecrübeleri bulunan Karasar, İngilizce ve Rusça bilmektedir.

Prof. Dr. Mehmet Seyfettin EROL

Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden 1993'de mezun oldu. Boğaziçi Üniversitesi'nde 1995'de Yüksek Lisans çalışmasını tamamlayan Erol, 2005 yılında Ankara Üniversitesi'nde yaptı. 2009'da "Uluslararası İlişkiler" alanında doçent ve 2014 yılında da Profesörlük unvanlarını aldı.

Uzmanlık alanları, "Jeopolitik", "Kriz Yönetimi", "Güvenlik", "Türk Dış Politikası" ve "Türk Dünyası" olan Prof. Erol'un, bu konularda çok sayıda bilimsel makalesi ve kitabı bulunmaktadır.

Avrasya Dosyası, Karadeniz Araştırmaları, Gazi Akademik Bakış, Bölgesel Araştırmalar Dergisi, Uluslararası Kriz ve Siyaset Araştırmaları dergileri editörlükleri ile TRT, Kanal A ve BBN Türk'te radyo-televizyon programları yapan, Türkiye'nin önde gelen dergi ve gazetelerinde köşe yazarlığı yapan-görüşleri yayımlanan Prof. Erol, bu çalışmalarından dolayı 2007'de Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı (TÜRKSAV) "Türk Dünyası Hizmet Ödülü", 2015'de Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) "Basın-Fikir Ödülü" başta olmak üzere çok sayıda ödüle layık görülmüştür.

Ufuk, Ankara ve Gazi Üniversitelerinde dersler veren Prof. Erol, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde öğretim üyesi olarak akademik çalışma-

larını devam ettirmektedir. Türkiye'nin önde gelen düşünce merkezlerinde (ASAM, SDE, GSAM, USGAM) uzman ve kurucu başkan olarak görevler üstlenen Prof. Erol, 2016'dan bu yana Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) Kurucu Başkanı olarak bu alandaki faaliyetlerini devam ettirmektedir.

Prof.Dr. Şafak OĞUZ

2019 yılında Doçentlik ve 2024 yılında Profesör unvanını alan Prof.Dr. Şafak OĞUZ, Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki (TSK) 23 yıllık hizmetinden sonra 2021 yılında emekli olmuştur. Görevi esnasında Birleşmiş Milletler (BM) ve Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) bünyesinde de çalışan OĞUZ, Kitle İmha Silahları, Terörizm, Uluslararası Güvenlik, Uluslararası Örgütler ve Barış ve Çatışma Çalışmaları konularında çalışmalar yapmaktadır. Prof.Dr. Şafak OĞUZ, halen İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesinde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. İyi derece İngilizce ve Almanca bilmektedir.